

DEN SMALLE BOG

Digitalt kulturtidsskrift. Redigeret af Jakob Brønnum. 5. årgang. ISSN: 2446-0079

Hvem er det, der skriver?

Forfattere i Den smalle bog

Læs Den smalle bog fast

Kontakt og kolofon

En lang sammenhængende udfoldelse af bogens første sætning

MÆLKEMANDEN af Anna Burns
Oversat af Sara Koch Forlaget
Palomar 366 sider Af Jes Nysten "Den dag Somebody McSomebody satte en pisto..."

Slå op i Den smalle bog

Søg

Find rundt i Den smalle bog

Den smalle bog er et tidsskrift for boganmeldelser og bringer desuden andre litterære læsninger, klummer, skønlitterære og essayistiske originaltekster

Midt på siden står det seneste indlæg. Øverst i højrespalten og øverst i venstrespalten står de foregående indlæg. Længere nede i højrespalten kan man læse tidsskriftet kronologisk og man kan klikke sig ind på tidsskriftets forskellige stofgrupper. Længere ned i venstrespalten er nogle af de mest læste, tidligere indlæg fremhævet. Længere nede er forskellige relevante links. Øverst på siden kan man se, hvem der skriver på Den smalle bog og hvem de skriver om.

Flere indlæg fra Den smalle bog

- Gustav Munch-Petersen: "Nitten Digte", 2019. Illustreret med farvetræsnit af Erik Hagens. Efterskrift af Mogens Bjerring-Hansen. New Graph...
- Afstanden mellem en engel og et lig
Bjørn Thomsen
Slagger Forlaget
Fuglekøjen 2016 107 sider, 149 kr. Af Jakob Brønnum
Jeg har været igennem flere faser i min læsning af ...
- Et mareridt i fortidens geografi
Hvis du overvejer at vende tilbage til din provinsielle

søndag den 22. marts 2020

Det naturlige menneske i en urbaniseret verden

Poul Lynggaard Damgaard
Vi bærer hinanden som frakker
Ravnerock, 187 SIDER (2019)

Poul Lynggaard Damgaard (f. 1977) har med digtsamlingen "Vi bærer hinanden som frakker" skrevet en række stramt komponerede digte, som både er smukke, finurlige og tilforladelige.

Damgaard har noget med besjæling i denne digtsamling. Jeg skal ikke kunne sige, om det er gennemgående for hans forfatterskab. Dette er første møde med digteren som læser. Som for eksempel i digtet "Glemte noter":

"En bevægelse et andet sted
for at kunne sige noget her.
Væggene er fløjet til vejrs.
Noget har flyttet sig,
og jeg går udenom
for at sætte mig.
En vind tager
ordet
alvorligt.
Du står det samme sted.
Fløj blandt meget andet".

Eller fra digtet "Alt udenom mig":

" (...) Et grædende træ midt i byen (...)"

Besjæling er et rigtig fint greb, men det kan dog overgøres, så meningen ryger, og det mener jeg gør sig gældende ved nogle af disse digte, om end jeg selv elsker den form. Damgaard skriver sig på en måde ind i den romantiske tradition med disse stemningsmættede og metaforspækkede digte, hvor naturens skønhed kommer til udtryk ganske ofte. Under overfladen lurer en frygt for urbaniseringen, hvor han med metamorfoser og surreel billeddannelse og realisme på den anden side lader byens elementer opstå i naturen eller omvendt. At læse netop disse digte, hvor han lader elementerne opstå op og ned ad hinanden, er det som at se på et maleri af Poul Anker Bech. Og det er ganske fortræffeligt. Som digtet "Stjernerne som en indretning":

"Små gnistrende ansigter og falde og stå
i den samme bemærkning lagt til side
hen mod asfalten. Jeg vender tilbage
til restauranten, hvor nogen har lagt
dig som en serviet inden du
ankommer. Jeg kigger ud
og følger en gren
slæbe
sig gennem sandet.
I et hoved to ansigter
flimrende mod en dobbeltdør.
På hver sin side i lokalets midte
står vi med et hav imellem os.
Vi skåler mod stjernerne
som en indretning
og taler om

Et mareridt i fortidens geografi

Få en mail, når Den smalle bog udkommer

Steinbeck-tema i Den smalle bog

- Læs Egil Hvid-Olsens introduktioner til ni af hovedværkerne

DE SMALLE BØGER - Klik og se mere

- ▼ 2020 (11)
 - ▼ marts (4)
 - Det naturlige menneske i en urbaniseret verden
 - Et mareridt i fortidens geografi
 - En lang sammenhængende udfoldelse af bogens første...
 - Steinbeck-tema i Den smalle bog - Ni stærke bøger

- februar (3)
- januar (4)

- 2019 (49)
- 2018 (43)
- 2017 (36)
- 2016 (34)

Den smalle bogs stofgrupper. "Lyrik", "Prosa" og "Essay" er originaltekster

- antologi (1)
- boganmeldelse (65)
- dagbøger (1)
- digtsamling (22)
- En litterær refleksion (5)
- essay (4)
- eventyr (1)
- fabler (1)
- faglitteratur (9)

opvæksts geografi for at gøre en forskel, skal du læse Jens Peter Kaj Jensens nye r...

John Keats
imaginære dialoger
KLASSIKERLÆSNI
NG: John Keats: Til
sønnen. Louise Stuhr
skriver en personlig refleksion over
den engelske romantiske digter
John Keats (179...

funktionens farver."

Af temaer berører Damgaard systemet i form af jobcentret, at være indlagt, men også mere overordnede begreber som ekstremisme, og en slet skjult bemærkning om alle de mennesker, der falder igennem det danske system.

Der introduceres et 'jeg, et 'du, og et 'vi', og jeg'et er meget gennemgående, mens du'et og vi'et forekommer sjældent, nærmest som en sidebemærkning, og det giver en følelse af et ensomt jeg, der forsøger at navigere i en verden fyldt med du'er og vi'er, men hvor jeg'et er mere optaget af natur kontra storby, eller måske i virkeligheden prøver at nærme sig du'et og vi'et, men altså uden held. Det forekommer trist, og det at være isoleret var nok den følelse, der fyldte mest i mig, da jeg læste digtsamlingen. Der er også noget med ophav, urmennesket, der ikke vil lade sig ødelægge af byen. Man kan tage naturen væk fra mennesket, men man kan ikke tage naturen ud af mennesket. Måske derfor drages mennesket af naturen og har alle dage gjort det. Der skildres en ambivalens i at ville andre mennesker, men ikke at kunne tilpasse sig den leveform, vi mennesker har i byerne, nok storbyerne i særdeleshed. På den måde kan man også se digtsamlingen som en kritik af den bestående samfundsstruktur og levevis, der ikke giver megen plads til det autentiske, fredelige og naturlige menneske.

Digtsamlingen er som helhed æstetisk smuk, Damgaard kan noget med formen, men jeg savner, at der bliver sat lidt mere på spil, at digtene er mere nærværende. Det er som om, der er et mæket slør for øjnene, når man læser, så man ikke rigtig kan se klart eller kommer i dybden med noget. Damgaard kradser i overfladen, og det gør han rigtig godt, men hvis han turde gå derind, hvor det gør rigtig ondt, eller der, hvor der i det hele taget virkelig er noget på spil, ville digtsamlingen virke mere vedkommende og helstøbt. Når det er sagt, er der ingen tvivl om, at Damgaard er dygtig, men som læser lades man på en måde lidt udenfor det alle væsentligste. En lidt tom følelse efter endt læsning, og det er rigtig ærgerligt.

Indsendt af [Jakob Brønnum](#)

Ingen kommentarer:

Send en kommentar

Angiv din kommentar...

Kommenter som:

Google-konto

Google

Vis eksempel

- klassikerlæsning (12)
- kortroman (2)
- kunstbog (5)
- lyrik (3)
- noveller (3)
- prosa (5)
- prosadigt (2)
- roman (13)

Sidevisninger i alt

109,564

[Start](#)

[Ældre indlæg](#)

Abonner på: [Kommentarer til indlægget \(Atom\)](#)

Rejser tema. Leveret af [Blogger](#).